

[Skjerbæk.]

Lovforslagets Bestemmelser, og som jeg ogsaa sagde før, jeg tror ikke, vi havde faaet Henvendelsen i den Form, hvis Forslaget havde foreligget saadan, som det nu kommer til at se ud.

Med Hensyn til Arbejdet paa Lovforslaget skal jeg blot bemærke, at det i hvert Fald fra min Side — og jeg tør vist dertil roligt tale ogsaa paa mine Kollegers Vegne i Det konservative Folkeparti —, har været ønsket at arbejde med saa langt som muligt for at faa et Resultat. Jeg kan bruge det gamle Ord om, at det sete afhænger af Øjnene, der ser. Jeg ser Sagen paa den Maade, at hvis Flertalspartierne var gaaet nogle faa Skridt videre, er det ganske sikkert, at de kunde have faaet os med. Vi har imidlertid ment, at de Tilløb til ny Prøvelse, som er gjort, ikke er saa gode, som vi maatte ønske dem.

Jeg er ked af, at det ærede Medlem Hr. Nøhr fandt, at den Sættelse, vi har foreslaaet for Boligtilsynsraadet, skulde være usaglig. Jeg forstaar ikke, at man paa Forhaand skal sige, naar man sætter en Grundejer, en Bygningshaandværker ind i et saadant Raad, at disse skal repræsentere noget usagligt. Tværtimod, naar vi har foreslaaet disse forskellige Institutioner og Grupper repræsenteret, er det for at faa Sagen saa vel belyst som muligt, for at naa til et saa solidt og godt Resultat, som det paa nogen Maade er muligt.

Ogsaa den højtærede Indenrigsminister var inde paa det Synspunkt, at man med den Sættelse, vi har foreslaaet for Boligtilsynsraadet, vilde faa en økonomisk Interessekamp. Det tror jeg slet ikke man vilde faa. Jeg tror, man vilde faa lige saa gode, saglige Afgørelser som dem, man vil faa fra det Boligtilsynsraad, der er foreslaaet af den højtærede Indenrigsminister.

Naar der blev henvist til Forhandlingerne om Grundlovsbestemmelserne og navnlig § 78, vil jeg dertil sige, at det er jo en Kompromisbestemmelse. Den højtærede Indenrigsminister kan ikke være i Tvivl om, at vi fra vor Side kunde have ønsket noget mere, men vi har ogsaa dertil det gode Samarbejdes Skyld ladet os nøje med noget mindre, men dertil er det nu engang Regeringen, som skal give Tilladelse til Indtægten af Sagen for Højesteret; her er det derimod den Part, som mener sig forurettet, der har en Adgang til at faa Sagen prøvet paa ny.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Jeg vil kun sige til det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, at vi i vort Parti altid gerne modtager Vejledning og Raad af det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, ligesom det ærede Medlem Hr. Kristen Amby sikkert ogsaa gerne modtager Raad og Vejledning fra vor Side; ellers vilde vi jo ikke være Partifæller. Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har altsaa fremført en Tak til den højtærede Indenrigsminister, en personlig Tak, og den haaber vi, at Indenrigsministeren er glad for.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Appel maa jeg maaske have Lov til at understrege, at vi havde ogsaa ønsket Appel i flere Tilfælde under Byggeloven; vi frafaldt den i adskillige af Tilfældene, men dette var netop et af de Punkter, hvor vi havde ønsket, at vore Ændringer var blevet gennemført. Jeg henviser i saa Henseende til vor Særbetænkning, hvor vi har udtalt Ønske om, at det skulde være anderledes paa forskellige Punkter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Det er flere Gange sagt, jeg tror sidst af Udvalgets ærede Ordfører, at vi kunde ikke give Skygge af saglig Begrundelse for at lægge Appelspørgsmaalet over til en Domstol i Stedet for til en sagkyndig Kommission. Jeg vil ikke nægte, at mange af de Argumenter, der er ført i Marken baade af den højtærede Indenrigsminister, af Ordføreren og af andre, ogsaa til en vis Grad vejer til over for mig, men dog ikke saa tilstrækkeligt, at jeg ikke i en Tid, hvor der er saa megen Opløsning mange Steder, mener, at man, naar man begynder paa noget nyt — og dette at kondemner paa Tid er noget nyt —, skal være meget varsom med at støde den enkelte Borgers Fornemmelse af, at han er tilstrækkeligt retsbeskyttet. Jeg har nok hørt den Udtalelse ogsaa her i Rigsdagen, at der var ved at gaa Mode i disse Forestillinger om, at Domstolene skulde paakende det ene og det andet. Hvis det er Tilfældet, synes jeg i øvrigt, det er en god Mode; det er en god Mode, hvis Mennesker, naar de synes, Tingene flyder, som de gør, har den Tillid til Landets Domstole, at de siger: Dertil tør vi lægge vore mest vitale Interesser! Det er i Virkeligheden den Psyke, som vi — det indrømmer jeg — har taget Hensyn til ved at stille vort Ændringsforslag. Det er vor saglige Begrundelse.